

EEN POELRUITER OP DE DIEMERZEEDIJK

Willem vd Waal

Op 1 november 1983 fietste ik om ongeveer half vier 's middags over de Diemerzeedijk richting huis. In een klein slibrijk plasje (waarvan men beter kan zeggen gifrijk plasje; de VOD-bijnaam is "plasje chemie"), waar meestal wel wat leuke vogels zitten, stond op een slikrandje een steltloper die zo in 't voorbijgaan op een kleine Steltkluut leek. Omdat dit mij verbaasde stopte ik en liep terug om de vogel nog eens goed te bekijken. De vogel was er nog, in gezelschap van een Witgatje, Watersnip, Waterpieper en wat Wintertalingen. Hij kon dus direct worden vergeleken met de andere aanwezige vogels. Meteen maakte ik wat notities omdat ik de vogel niet kon thuisbrengen. Deze notities volgen hieronder precies zoals ze in mijn boekje staan.

Steltloper, groter dan Oeverloper, kleiner dan Groenpootruiter (natuurlijk vroeg ik me bij thuiskomst af waarom ik geen grootte-vergelijking met Witgatje en Watersnip noteerde).

Snavel vrij lang, dun en spits en qua lengte gelijk aan Witgatje.

Kop: voorhoofd wit, de rest van de kop donker.

Rugdelen blauwgrijs.

Buik en borst wit met een gespikkelde borstband vanaf de schouder.

In de vlucht vleugels donker blauwgrijs met een witte sigaar op de rug, smaller dan bij Groenpootruiter en ook minder driehoekig. In de vlucht waren de donkere primaries goed te zien zodat de vleugelpunten donker waren.

Staart wit met smalle streep van stippeltjes op de staarteindband, een zg sub-terminale band.

Poten staken in de vlucht onder de staart uit, pootkleur niet goed kunnen zien evenmin als de snavelkleur.

Gedrag: steeds kopknikken terwijl de rest van het lichaam werd stilgehouden. Eénmaal met grote stappen zien lopen.

Ondanks bewolking was het zicht goed, afstand ongeveer 30 m, kijker 10x40.

Eénmaal thuisgekomen belde ik meteen Guus van Duin op om mijn beschrijving voor te lezen. Omdat Guus het dichtst bij de Diemerzeedijk woont en eventueel snel ter plekke kon zijn belde ik hem het eerst. Hij reageerde op mijn beschrijving met "Poelruiter". Dit verraste mij omdat ik helemaal niet aan een Poelruiter had gedacht. Snel trok ik het Handbook deel 3 uit de kast! En inderdaad sloeg mijn beschrijving op een Poelruiter. De enige andere steltloper die er iets van weg had was de Grote Franjepoot, maar gedrag en vliegbeeld daarvan zijn geheel anders. Voor een uitvoerige beschrijving van Poelruiters verwijs ik daarom naar Cramp en Simmons (1983). Kort na mijn bevindingen belde ik Guus weer. Inmiddels was het donker geworden en hij zei dat er de volgende morgen gezocht zou worden. Helaas had deze zoekactie (door Fred Vogelzang en Steven Schoevaart) geen resultaat al werd het Witgatje wel teruggevonden.

Poelruiters worden vrijwel jaarlijks in Nederland waargenomen. Als deze waarneming aanvaard wordt door de CDNA, dan is het het eerste november-geval voor Nederland (Luttik & Wassink 1980). Het gaat meestal om kleine aantallen van één tot drie exemplaren per jaar, al werden er in 1976 en in 1981 zes Poelruiters waargenomen (Scharringa & Osieck 1982).

Literatuur

- Cramp, S. & K.E.L. Simmons (eds) 1983. *The Birds of the Western Palearctic* 3. Oxford.
- Luttik, R. & A. Wassink. 1980. Voorkomen van Poelruiter *Tringa stagnatilis* in Nederland. *Dutch Birding* 2: 13-14.
- Scharringa, C.J.G. & E.R. Osieck. 1982. Zeldzame en schaarse vogels in Nederland in 1981. *Limosa* 55: 125-138.